

Ἀμφότεροι δίδουσι χροιάν τινα πομπῆς εἰς τοὺς λόγους των· ἀλλ' ἂν ὁ πρῶτος ἀγαπᾷ νὰ ἀτενίσῃ ὑψηλὰ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς, ὁ δεῦτερος ἀγαπᾷ νὰ στρέφῃ πρὸς τὰς βαθεῖας χώρας τοῦ χθές.

Ὡστε ἂν ὁ κ. Μεσσηνέζης εἶναι ὁ ρήτωρ τοῦ παρελθόντος, ὁ Ῥηγόπουλος ἦνε ὁ ρήτωρ τοῦ μέλλοντος.

Ὁ βουλευτὴς Αἰγιαλείας ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ ὑπουργείου, διότι, λέγει, «ὁ Τρικούπης πιστεύει εἰς τὸ ἐγὼ, οὐχὶ εἰς τὴν ἰδέαν· πιστεύει εἰς τὸν συναιτερισμὸν, ὅπωςδὴποτε καὶ ἂν γίνεταί· καὶ εἶχε ὡς σύνθημα ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα.»

Κηρύσσει δὲ καὶ οὗτος τὴν φορολογίαν τοῦ κεφαλαίου, εἰς ὃ καταλήγουσιν πάντες οἱ ἀγορηταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ φορολογία τοῦ κεφαλαίου εἶνε ἡ σημαία των.

Μὲ τὸ κεφάλαιον κτυπῶσι κατακέφαλα τὴν Κυβέρνησιν· μὲ τὸ κεφάλαιον ἐλπίζουν νὰ τῆς κόψουν τὸ κεφάλι.

Ἄν ἦνε Ἡρακλεῖς... Ὁ λόγος τοῦ κ. Μεσσηνέζης ἔχει πολλὴν λυρισμὸν, ἔχει πολλὴν ἐγῶ· δὲν στερεῖται σθένους, ὅταν μάλιστα οἱ λόγοι του, ὅπως ἐξέρχονται, πνευστιῶντες, σὰς κάμνουν νὰ νομίζετε ὅτι ἔχει σθένος· καὶ πάλιν μὲ τὴν πνευστιῶσαν ἀπαγγελίαν του νομίζετε ὅτι ὅσα λέγει ἐξέρχονται, οὐχὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς του, ἀλλ' εὐθὺς ἐκ τῆς καρδιάς. Καὶ τὸ παράστημά του ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀγαλματῶδες καὶ εὐθυτενές, εἶνε τὸ ρητορικώτερον πάντων.

Ἐκ τῶν τάξεων τῆς δεξιᾶς μόνον μία φωνή, ἡ τοῦ κ. Φωτῆλα, ἐγείρεται καὶ αὐτὴ διὰ νὰ εἴπῃ τὸ ἐξῆς, ἱστορικώτατον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐθουρύνουν ἐντὸς ἐνὸς θεωρείου:

— Κύριε Πρόεδρε, κενώσατε τοὺς θουρῶντας!

Καραμέλαις ἀπὸ τὸ χαλβατζίδικο τοῦ Ῥηγοπούλου:

— Ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς πᾶσης Κυβερνήσεως· ὁ παρὼν προϋπολογισμὸς παριστᾷ ἐντὸς μίαν Ἑριννῶν· πρέπει νὰ στηλιτευθῇ!

— Τὸ ὑπουργεῖον κατήρτισε λεγεῶνας ὑπαλλήλων· καὶ ὅταν ἀναφέρω λεγεῶνας, ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου οἱ λεγεῶνες τῶν δαιμόνων τοῦ Εὐαγγελίου.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰσπανίας ἦτο ἐξοικονόμησις θέσεως· Διατί διωρίσθη; Βεβαίως διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ὡραίων γυναικῶν τῆς Ἀνδαλουσίας!

— Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μοι ὑπενθύμισε τὴν κωμῳδίαν τοῦ Μολιέρου, ἐνθα οἱ ἱατροὶ συσκέπτονται περὶ τοῦ ἀσθενοῦς διὰ νὰ ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης των.

— Τὰ οικονομικὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Καλλιγᾶ μοι ὑπέμνησαν σελίδα τινὰ τοῦ Δὸν Κισσώτ.

Ἀλλὰ κ' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω διατί ἡ ἰσχνὴ καὶ ἡ κωμικοτραγικὴ φυσιογνωμία τοῦ κ. Ρηγοπούλου μοι ἐνθυμίζει τὸν Ροσσενάντε, τὸ περίφημο ἄλλογο τοῦ ἀνωτέρω ἥρωος τοῦ Κερβάντε.

Κουτρούλης.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ράλλης φαίνεται ἀξιῶν ὅτι οἱ φεύγοντες ἀπὸ τοῦ κόμματός του βουλευταὶ εἶναι κατὰ χρεὶν πρὸς τὸ ἀνέκδοτον ὑπουργεῖον Τρικούπη καὶ τοὺς καταδιώκει μὲ σημειώσεις καὶ ἐπικαλεῖται φαίνεται ἵνα καὶ διὰ προσωπικῆς κινήσεως τοὺς διατηρήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἀλλὰ προσω-

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἰδε ἀριθ. 373)

— Εὐγνωμονῶ, μῆτέρ μου. Θὰ φυλαχθῶ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μου κατὰ τοῦ πειρασμοῦ.

— Ναί, καλῶς θὰ πράξῃς.

Ἐν τούτοις ἡ Σεντίνα, ἀφοῦ ἔτεινε τὸ οὖς ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ οὐδὲν κατώρθου ν' ἀκούσῃ, ὠργίσθη, καὶ ἐν ἐλλείψει ἀληθοῦς ἱστορίας ἐπλασεν ἀφ' ἑαυτῆς τοιαύτην τινὰ, ὅπως ἀνόητον, ἣν καὶ ἔσπευσε νὰ διηγηθῇ πρὸς τὴν μάγειρον.

— Εἰξεύρεις τίποτε, θεῖα Ῥαλοῦ; τῇ εἶπε.

— Τί νὰ εἰξεύρω;

— Ἡ κυρία ἔχει κατὶ, δὲν εἶναι καλὰ.

— Τί ἔχει;

— Αὐτὸ τὸ εἰξεύρει ἡ Ἡγουμένη, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξομολογεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

— Τότε τί μοι τὸ λέγεις;

— Ἄν σοι εἴπω τίποτε, δὲν θὰ μὲ προδώσῃς;

— Ὅχι. Τί μὲ μέλει ἐμέ!

— Ἀκουσε λοιπόν. Ἡ κυρία ἀπηλπίσθη καὶ δὲν ἐλπίζει πλέον νὰ τεκνοποιήσῃ.

— Λοιπόν;

— Μὲ τὸν ἄνδρα τῆς δηλαδή.

— Ἐπειτα;

— Ἐπειτα αὐτὸ τῆς κοστίζει.

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν φροντίζει νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ φωτισθῇ.

— Νὰ φωτισθῇ τί;

— Νὰ φωτισθῇ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα;

— Μὲ φάρμακα δηλαδή;

— Μὲ φάρμακα ὅχι. Ὅσα ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον ἡ κυρία τὰ ἐξήντηλσε.

— Τότε, πῶς θὰ ἀποκτήσῃ τέκνα;

— Ἀθῶα, ὅπως εἶσαι σύ, Ῥαλοῦ!

— Τί μὲ λέγεις; δὲν ἐννοῶ.

— Βέβαια δὲν ἐννοεῖς.

— Πῶς λοιπόν;

— Χωρὶς φάρμακα.

— Πῶς γίνεται;

— Καθὼς ὅλαι αἱ γυναῖκες.

— Ἀλλὰ μ' ἐξάλισες. Δὲν ἐννοῶ τίποτε.

— Στάσου. Ἄς φέρωμεν ἐν παράδειγμα.

πικὴ κράτησις ἐπιτρεπομένη ἐπὶ ἐμπορικῶν μόνον χρεῶν ἐπιτρέπεται ἄρα γε καὶ ἐπὶ πολιτικῶν; Καὶ εἶναι τόσον σκληρὸς ὁ κ. Ράλλης ὥστε δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν μεταμέλειαν· ἀλλὰ τί νὰ συμβαίῃ ἄρα γε μὲ τὸν κ. Χατσόπουλον καὶ ἐδείχθη οὗτος; τόσον προκλητικὸς ἐναντίον δανειστοῦ ἐπικαλουμένου ἔγγραφα; Ὁ κ. Χατσόπουλος ἐπέμεινε νὰ τοῦ παρουσιασθῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ. Ἐδῶ πλέον ἐρεθίζεται καὶ ἡ ἰδική μας περιέργεια καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ φέρῃ ὁ κ. Ράλλης τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Χατσοπούλου διὰ νὰ ἴδωμεν τί τρέχει. Καὶ ἂν δὰ ἐπιστολαὶ Βουλευτοῦ ὑπουργικοῦ πρὸς ὑπουργὸν εἶναι κατὰ τῶν ῥοσφετίων, τότε θὰ εἰπώμεν πρὸς τὸν κ. Ράλλην νὰ προσέχῃ νὰ μὴ βάζῃ εἰς τὸ κόμμα του τέτοιους διαδόλους οἵτινες μόνον εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἀνήκουν.

Καὶ ἐπειδὴ, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Ράλλη, ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως ἔχουν δώσει τὰς σημειώσεις ῥοσφετίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Διανοσύνης, τοὺς ἔχει πιασμένους, ἀναγορεύεται οἱ κυβερνητικοὶ κόμμα τῶν σημειωμένων.

Αἱ περιγραφαὶ τῶν χορῶν κατήντησαν τὸ ἀνοστότερον τῶν ἀναγνωσμάτων. Διότι κάθε χρόνος εἶναι τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ἀνέκδοτα ὅμως χορικῶν παρασκηνίων εἶναι πολυτιμότερα ἀπ' ἐκείνας αἱ ὁποῖαι τὰ κάμνουν.

Δύο τοιαῦτα μᾶς παραδίδει εἰς φιλαλήθης συνδρομητῆς μας, τὰ ὁποῖα παραδίδομεν καὶ ἡμεῖς χωρὶς ἐγγύησιν.

Γνωρίζετε τὴν γενομένην ἐν Γερμανίᾳ γυναικειαν κίνησιν ὅπως ἀλλάξουν αἱ γυναῖκες ἔνδυμα καὶ γίνουν ἄνδρες τὴν ἀναβολὴν.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ πρώτου ἀνακτορικοῦ χοροῦ, σύζυγός τις δημοσίου λειτουργοῦ, πολλὴν προσκομίσασα προῖκα

τῇ ἀναφаланτίᾳ συζύγῳ της, ἀπήτησεν ἐπιμόνως παρ' αὐτοῦ νὰ τῇ παραγγεῖλῃ εἰς τοῦ Λαμπίκη φράκον καὶ πανταλόνι, διότι ἐπεθύμει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν μὲ ἀνδρικὸν ἔνδυμα.

Ὁ σύζυγος ἐννοεῖται ἀνεπήδησε καὶ πέραν τῆς στέγης τοῦ δωματίου του, φοβηθεὶς μήπως ἡ γυναῖκά του τὰ ἔχασεν.

Ἀλλὰ τὸ πλούσιον ἡμισὺ του ἐπέμεινε λέγον ὅτι ἔχει σύντροφον καὶ ἐτέραν φίλην της προσκεκλημένην, ἥτις θὰ τὴν μιμηθῇ καὶ θὰ δημιουργήσουν τὸν πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον συρμὸν τὸν μεταμορφοῦντα εἰς ἄνδρα, καλλιπύγους τὰς γυναῖκας.

Ὁ σύζυγος ἀμετάπειστος.

Ἡ σύζυγος ἐπίσης.

Ἐντεῦθεν ὕβρεις, πιασίματα, καὶ ἀποστολὴ αἰτήσεως περὶ διαζυγίου εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἄλλο.

Ἐτέρα Κυρία ἐκλείσει τὴν θύραν τοῦ οἴκου εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐπὶ ὥρας εἰς τὸν ὁδόν, διότι οὗτος, μὴ ὢν γρυσοκάνθαρος, δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν κυρίαν Ὁδρὰν ἐνδυμασίαν στοιχίσασαν δισχίλια φράγκα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς τὸ πολυδαίδαλον Τελωνεῖον Πειραιῶς εἰσέχθησαν μεταρρυθμίσεις πολὺ καλαί. Ἐδιπλασιάσθη ὁ χῶρος τοῦ Ἐλεγκτηρίου, ὅπου ἄλλοτε ἦτο ἀληθὴς Ἀδὴς λακερδῶν καὶ βελούδων, παστῶν καὶ μεταξωτῶν προσετέθη καὶ τρίτη πλάστιγξ· διωρίσθη καὶ εἰς ὑπελεγκτῆς, ὑπὸ τὸν δραστήριον καὶ ζωηρὸν ἐλεγκτὴν κ. Ρεδιάδην. Ἀνηγέρθησαν δύο

— Ἄς φέρωμεν.

— Ὅταν ἐξῇ ὁ θεὸς Ράλλιος, ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ τον, εἶπεν ἡ Σεντίνα, ἂν δὲν ἔκλινες τέκνα, θεῖα Ραλοῦ, καὶ ἤξευρες ὅτι σὺ δὲν ἐπταίεις, ἀλλὰ τὸ πταῖσμα ἦτον ἰδικόν σου, τί ἤθελες κάμει;

— Τί ἤθελον κάμει;

— Ἄν ἐπεθύμεις νὰ παιδοποιήσῃς.

— Τίποτε.

— Πῶς τίποτε;

— Τίποτε, σὲ λέγω.

— Καὶ μάλιστα ἂν εἶχες καὶ μεγάλην περιουσίαν, καθὼς ἡ κυρία.

— Τίποτε.

— Τοῦναντίον ἤθελες προσκαλέσει τὴν Ἠγουμένην, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελες ἐξομολογεῖσθαι, διὰ νὰ τῆς εἴπῃς τὸν λογισμὸν σου.

— Ποῖον λογισμὸν μου;

— Τὴν ἐπιθυμίαν σου ν' ἀποκτήσῃς κληρονόμος.

— Αἶ, καὶ ὕστερα;

— Ἡθελες τὴν ἐρωτήσῃ, ἂν ἦναι ἀμάρτημα...

— Ποῖον νὰ ἦναι ἀμάρτημα!

— Τὸ νὰ γεννήσῃ τις τέκνα...

— Τέκνα;

— Ναί, τέκνα.

— Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀμάρτημα.

— Μὲ ἄνδρα ἄλλον ἀπὸ τὸν ἐδικόν σου!

— Μὲ ἄλλον ἄνδρα! ἔκραξεν ἡ Ραλοῦ· πῶ πῶ πῶ! Τί λέγεις, Σεντίνα!

Ἡ Σεντίνα ἐκάγχασε, καὶ ἐξῆλθε καταλιποῦσα ἐκπληκτον τὴν πτωχὴν γυναῖκα.

Ὅτε ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς θαλάμους τῆς δεσποίνης της, ἡ Φηλικίτη ἐξήρχετο. Ἐφερε δὲ ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς μορφῆς προσωπεῖον ἐκ πάγου, καὶ ἐκ τῆς ψυχρότητος ἥτις διέπνεεν ἐξ ὅλου τοῦ ἀτόμου της οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ τί ἐλέχθη πρὸ τιμῶν στιγμῶν ὀπισθεν ἐκείνης τῆς θύρας.

Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἦτο πεντήκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλ' ἐφαίνετο εἰσέτι ἀκμαία. Ὅτε ἦτο νέα εἶχε μνηστευθῇ ὥραιόν τινα Βενετόν, ὃν ἠγάπα. Οὗτος ἐφονεύθη κατὰ τινα πρὸς τοὺς φράγκους συμπλοκὴν παρὰ τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἡ Φηλικίτη ἐνυμφεύθη τότε σωφρόνως πρὸς παραμυθίαν τῆς σαρκὸς μεσήλικά τινα ἰδιοκτήτην, μεθ' οὗ ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τινὰς μῆνας. Ἀλλ' οὗτος τὴν διεξέχθη προφασίζόμενος ὅτι ἦτο ὑπερμέτρως εὐλαβὴς καὶ διήρχετο ὥρας ὀλοκλήρους καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς ναοῖς ὀλιγορούσα τῶν τοῦ οἴκου. Τότε ἠναγκάσθη νὰ μετέλθῃ ἐπὶ τινα χρόνον τὸ ἐπάγγελμα τῆς καίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπετύγχανε μόνον εἰς τὰς ἐκτρώσεις καὶ ἐμβρυοκτονίας, ἐνομισθῇ ἀδόκιμος εἰς τὸ νὰ παραστατῇ εἰς ὠρίμους τοκετούς. Ὅθεν ἤλλαξε τέχνην καὶ κατέστη προξενήτρια γάμων καὶ

παράλληλοι ἀποθήκαι. Μετακομίσεως καὶ μία ἀποθήκη τοῦ Αὐστριακοῦ. Ὁ μεταξὺ τῆς εἰσόδου καὶ τοῦ ἐλεγκτηρίου γῶρος θὰ γίνῃ ὑελοσκέπαστος. Θὰ στρωθῇ δὲ τὸ ἔδαφος ἐκ σιδηρῶν ράβδων ἢ μᾶλλον σιδηροδρόμου διὰ νὰ κυλίω-
ται εὐκόλως ἐπ' αὐτοῦ τὰ κάρρα. Εἰσήχθη καὶ ὁ νεωτερι-
σμός τοῦ χωρισμοῦ τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου τῶν ἀπο-
σκευῶν τῶν ἐπιβατῶν· ὅλα θὰ γίνωνται εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ
τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ὅπου θὰ ἐδρεύῃ καὶ ὁ δημοτι-
κὸς φόρος εἰς ἐπὶ τούτῳ κατάστημα διηρημένον εἰς αἰθουσαν
διαμονῆς καὶ αἰθουσαν ἐλέγχου. Ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς ἐξα-
λείπει μίαν ἀσχημίαν ἥτις πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ξένων
μᾶς παρουσίαζεν αὐτόχρομα ἀγρίου. Συγχαίρομεν διὰ τὰ
μικρὰ αὐτὰ τὸν μικρὸν μας φίλον κ. Καλλιγῆν.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι οἱ κλητῆρες μισθοδοτοῦνται ἢ διὰ νὰ λιμο-
κτονῶσιν ἢ διὰ νὰ κλέπτωσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐλεσι-
νὸν μισθὸν τῶν δὲν πληρόνουνται τακτικά. Οὕτω δὲν θὰ
μᾶς πιστεύσητε, ἐὰν σᾶς εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν
ἀκόμη τὸν μισθὸν Ὀκτωβρίου. Ὑπάρχει λοιπὸν συστηματι-
κὴ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξαχρείωσιν τῶν ἀστυ-
νομικῶν κλητῆρων.

Ὁ φίλος νέος κ. Ἰωάννης Πολέμης, τοῦ ὁποῦ ποιητι-
καὶ τινες ἀπόπειραι ἐκρίθησαν εὐμενῶς, ἀναγγέλλει τὴν ἐκ-
δοσιν *Ποιήσεών του*, πιστεύομεν δὲ ὅτι θέλουσι τὴν ἐνθαρ-
ρῦναι οἱ φίλοι τῶν πτήσεων ἐν ἀτμοσφαίρᾳ αἰσθημάτων
καὶ ἀδρῶν ἐντυπώσεων.

σθανώτρια νεκρῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δύο ταῦτα ἐπαγγέλ-
ματα ἀντέφασκον πρὸς ἄλληλα, ἔχασε μετ' ὀλίγον τὴν πε-
λατεῖαν τῆς καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἐγγὺς τοῦ χωρίου τῆς
γυναικεῖαν Μονήν. Κατορθώσασα δὲ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς
εὐνοίας τῶν παροδικῶν δεσποτῶν τῆς νήσου, ἔνεκα τῶν
ἐκδουλεύσεων ἃς ὑπέσχετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσφέρῃ, προή-
χθη εἰς Ἡγουμένην. Καὶ ἦτο μὲν ἐνάρετος μοναχὴ, ὡς ἡ
φήμη ἔλεγεν, ἀλλ' ἡνάγκαζε τὸν ἐν τῇ Μονῇ ἐφημέριον νὰ
μνημονεύῃ ἐν ταῖς τελεταῖς ὅτε μὲν τὸν Πατριάρχην τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε δὲ τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης. Τοῦ-
το ἐνόμιζεν ἔργον ἐντέχνου πολιτικῆς.

Ὅτε ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἐπαύλεως ἡ μήτηρ Φηλικίτη, ἡ
Αὐγούστα ἐκλείσθη εἰς τὸν θάλαμόν της καὶ ἔκλαυσεν ἵνα
ἀνακουφισθῇ. Ὑστερον, ὡς νὰ τῇ ἐπῆλθεν ἰδέα τις, ἠγέρθη
καὶ ἐξῆλθεν. Ἐλαβε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν εἶχε βαδίσει κατὰ
τὴν παρελθούσαν νύκτα, καὶ ἀνέβη εἰς τὴν αὐτὴν ἑπαλξιν
τοῦ κόμηντος Πραγότση. Ἐμεινεν ἐνταῦθα παρατηροῦσα τὸ
ἔδαφος τοῦ ἀνδῆρου, ὡς νὰ ἀπῆτει ἐξήγησίν τινα παρὰ τῶν
ψυχρῶν λίθων, ἔπειτα ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ καὶ ἐβύβισε
τὸ βλέμμα εἰς τὸ κατωφερὲς τοῦ κρηνοῦ. Τί ἐσκέπτετο;
τί ἐμελέτα; Περιεπάτησεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ δώματος.
Εἶχε τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸ
βλέμμα τεταπεινωμένον πρὸς τὸ ἔδαφος. Οὐδ' ὕψωσεν ἐπὶ
στιγμὴν τὰ ὄμματα ὅπως θεωρήσῃ τὸ πέλαγος ἢ τὸν οὐρανόν.

Μεγαλοπρεπὴς ἦτο ἡ θεὰ ἀπὸ τοῦ ὕψους τούτου. Τ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΦΟΡΟΣ (ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ)

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 15 Νοεμβρίου.

Διεύθυνσιν ἐφημερίδος «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ».

Ἀθήνας

Καταχωρίσατε παρακαλοῦμεν εἰς πρῶτον ἐκδοθησόμενον
φύλλον ἐφεξῆς τηλεγραφήματα ἅτινα ἀπεστείλαμεν

Κύριον Λεωνίδα Δεληγεώργην

Βουλευτὴν Μεσολογγίου.

Προτάξατε στῆθος κατὰ ἀδίκου φορολογίας καπνοῦ.
Πατρίς εὐλογεῖ ὄνομά Σας.

(Ἐπονται πεντήκοντα ὑπογραφαί)

Ἀπάντησις Λεωνίδα Δεληγεώργη

Ἀναστάσιον Βερέτην

Μεσολόγγιον

Τηλεγράφημα ἔλαβον. Βεβαιώσατε καὶ ἄλλους ὅτι θέλω
πράξει, ὅτι δύναμαι ὑπὲρ δικαίων ὑμῶν.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΗΣ.

Λεωνίδα Δεληγεώργην

Βουλευτὴν Μεσολογγίου

Ἀθήνας.

Ἐλαβον τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν Σας καὶ εὐγνωμονοῦ-
μεν διὰ προθυμίαν ἣν ἐπεδείξασθε πρὸς ὑπεράσπισιν δι-

ὑψος τοῦ κατηρεφοῦς κρηνοῦ, ἡ κυανὴ θάλασσα μειδιῶσα
καὶ παίζουσα ἐνίοτε ἐπὶ τῶν βράχων παρὰ τὸν αἰγιαλόν,
μυστηριώδης, βαθεῖα καὶ ἀκαταμέτρητος ἐν τῷ πελάγει. Ἡ
ἀπορροῇ καὶ τραχεῖα ἀκτὴ ἐξαπλουμένη παρὰ τὴν βάσιν
τοῦ πύργου, κατάφυτοι καὶ χλοάζοντες λόφοι περὶ καὶ
ἀντικρῦ. Ἐντεῦθεν τὸ δάσος, ἐκεῖθεν τὰ ὄρη, ἐκατέρωθεν
ἡ θάλασσα, ἀνωθεν ὁ οὐρανός, πανταχόθεν τὸ ἀπειρον!
Ἦτο τὸ ὑψηλὸν μεμιγμένον ἐν συμπλέγματι μετὰ τοῦ χα-
ρίεντος καὶ τοῦ ἀγρίου.

Καὶ ὅμως ἡ Αὐγούστα δὲν εἶχε πλέον βλέμματα ἵνα ἴδῃ
ταῦτα.

Ἦτο προφανές ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός της ἡ ἐντύπωσις τῆς προλαβούσης νυκτός.

Κατέβη βραδέως τὴν κλίμακα καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θά-
λαμόν της.

Προσεκάλεσε τὴν Σεντίναν καὶ τὴν ἐπεμψε νὰ καλέσῃ
τὴν θυρωρὸν παρ' αὐτῇ.

Ἡ γραῖα Μανὼ ἤλθε χολαίνουσα καὶ γογγύζουσα. Ἐλα-
βε δὲ πρώτη τὸν λόγον καὶ εἶπε πρὸς τὴν Αὐγούσταν.

— Τί μὲ θέλει ἡ κυρία μου; Εἴμπορῶ ἐγὼ γρη῏ γυναι-
κα νὰ ἀναβαίνω τὴν σκάλαν τῆς κυρίας της;

— Γραῖα Μανὼ, τῇ εἶπεν ἡ Αὐγούστα λίαν προσηνῶς,
χθὲς τὴν ἐσπέραν δὲν σοὶ εἶπα, νομίζω, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ
μοὶ ἀναγγείλῃς τὴν ἐπάνοδον τοῦ κυρίου σου, εἰς ὅποιαν-
δήποτε ὥραν καὶ ἂν ᾔθελε φθάσει;

καίων μας. Ἐπαναλαμβάνοντες θερμὰς παρακλήσεις ὑμῶν ἐπικαλούμεθα τὴν εὐφυῶ καὶ νομικὴν προστασίαν σας ὑπὲρ δικαίων μας ἐν τῇ Τριῳρίᾳ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἐπαναληπτικὴ αὕτη αἰτησίς μας θὰ ἔχῃ αἰσιώτατον πέρασ, ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

(Ἐπονται αἱ ἄνω ὑπογραφαί.)

Οἱ φίλοι σας

Ἀναστάσιος Βενέτης, κλπ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

εἶδε καθ' ὁδὸν στρατιώτην φέροντα ἀνὰ χεῖρας βαρεῖαν κάλαθον πλήρη ὀψωνίων. Τὸν προσεκάλεσε καὶ ἐσημείωσε τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ οὗ ὑπηρεσίαν ἐξετέλει ὁ ταλαιπώρος στρατιώτης.

Ὁ βασιλεὺς φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ *Μη Χάρεσαι* δημοσιευθέντα πολυθρύλητα ἄρθρα : "*Ἀν' ἡμῖν Βασιλεῦς*", τὰ ὁποῖα καὶ σπουδαίως καὶ ἀστείως τοῦ ἔλεγαν ὅτι ὤφειλε νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας τοῦ ταλαιπώρου αὐτοῦ κράτους, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἔλαβε μετὰ σπουδαιότητος.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Βασιλέως νὰ ἐκφράσῃ τὴν βασιλικὴν του δυσαρέσκειαν εἰς ὅλους τοὺς εὐγενεῖς ἀξιωματικούς· οἵτινες μεταχειρίζονται τοὺς στρατιώτας διὰ χαμάλιδες, ὑπηρέτας, νταντάδες, παιδαγωγούς, μαγειροὺς, λούστρους κτλ. εἶναι πρᾶξις ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ μείνουν ἀσυγκίνητοι οἱ κύριοι ἀξιωματικοί, οἵτινες πρὸ παντὸς ἄλλου δέον νὰ εὐλαβῶνται τὴν βασιλικὴν θέλησιν, ἀφοῦ ἀρχηγὸς τῶν εἶναι ὁ Βασιλεὺς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ καρποφορήσουν τὰ *Ἀν' ἡμῖν Βασιλεῦς* ἄρθρα τοῦ *Μη Χάρεσαι*, δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ βασιλικὸς ζήλος εἰς τὸν κάλαθον τῶν ὀψωνίων τοῦ πτωχοῦ στρα-

τιώτου. Πρέπει νὰ ἐκταθῇ εἰς πολλὰ, διότι εἰς τὴν μανίαν αὐτὴν τῶν φορολογικῶν σχεδίων, πιθανὸν ὁ *Αἰὼν* νὰ προτείνῃ φόρον ἐπὶ τῶν ἀργῶν καὶ τότε δὲν ἤξεύρομεν τί γίνεται.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

πρέπει νὰ καλύπτονται καὶ ἄλλα πάλιν ν' ἀποκαλύπτωνται· διὰ τὰ πρῶτα τὸ *βέλο*, ὁ κορσές, τὸ δικτυωτὸν, εἶνε ἀληθεῖς εὐεργεταί· ὁ *Αἰὼν* δὲν συμφωνεῖ εἰς τοῦτο· θέλει ἀποκαλυπτῆρια· θέλει νὰ τοῦ εἴπωμεν—ἐπειδὴ ἐπρότεινε τὴν φορολογίαν τῶν δημοσιογράφων—ὅτι ὑπάρχουν δημοσιογράφοι καὶ δημοσιογράφοι. Θέλει νὰ τοῦ εἴπωμεν, ἐπειδὴ θέλει τὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρον νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ὅτι οἱ οἰκονομολόγοι ποιοῦσι διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας κεφαλαίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀργῶν, τοῦ μὴ ἐχόντων καμμίαν σχέσιν μετὰ τοῦ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου ἢ τῆς πένας σου ἢ τοῦ ἐγκεφάλου σου φαγεῖν τὸν ἄρτον σου· ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ φορολογηθῶμεν ἡμεῖς καὶ αὐτὸς ἐξ ἴσου καὶ καθ' ἡν περίπτωσιν ἔχομεν ἴσα κέρδη, διότι ἡμεῖς μὲν τρεφόμεθα ἐκ τῶν ἀγώνων ἡμῶν, καταβαλόντες εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μας ἐργασίαν μόνον, ἐνῷ αὐτὸς τρέφεται ἐκ τῶν κεφαλαίων τὰ ὁποῖα ἄλλοι τοῦ κατέβαλον· καὶ δι' αὐτὸ ἡ μὲν ἐπιχειρήσις αὐτοῦ εἶνε παχεῖα, ἡ δ' ἐπιχειρήσις ἡμῶν εἶνε ἰσχνή. Καὶ διότι ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν του ἀνεμίσχθησαν ἀμαρτωλὰ κεφάλαια, διὰ τοῦτο ὑπερασπίζεται ἀμαρτωλὰς ἰδέας.

Οὐχ' ἤττον καὶ ἡμεῖς δεχόμεθα νὰ φορολογηθῶμεν· ἀλλὰ, τελευταῖοι· θὰ φορολογηθοῦν πρῶτα ὅλοι οἱ πάτρωνες τοῦ *Αἰῶνος*, ἔπειτα ὁ πάτρων *Αἰὼν* καὶ τελευταῖοι ἡμεῖς.

— Εἴξευρα ἐγὼ τί ὦραν ἤθελε νᾶλθαι ὁ κύριός μου; εἶπεν ἡ γραῖα Μανώ. Καὶ πῶς ἤμπορούσα ἐγὼ νὰ τὸ εἴπω τῆς κυρίας, ἀφοῦ δὲν ἤξευρα. Καὶ πῶς με ἐνοχλοῦν ἐμεῖ, γραῖαν γυναῖκα, καὶ δὲν ἔχω μίαν ὦραν ἡσυχίαν, καὶ ὅλα εἰς τὸ κεφάλι μου ξεθυμαίνουν, καὶ ἔχω καὶ τὸν πλευρίτην τὸν γέρο-Μάνον, ὁποῦ ἐγήρασε, καὶ δὲν εἶναι διὰ τίποτε, καὶ με κατεδίκασε ἡ Μοῖρά μου νὰ ἔχω τέτοιον πλευρίτην...

— Τί λέγεις, γραῖα Μανώ· ἐκράξεν ἀνυπομονοῦσα ἡ Αὐγούστα· ἤξεύρεις τί λέγεις; Τὴν εἶχες προσχεδιασμένην αὐτὴν τὴν φλυαρίαν;

— Δὲν εἴξεύρω ἐγὼ τίποτε, εἶπεν ἡ γραῖα. Καὶ ἄς με ἀφάνουν ἡσυχῇ, με φθάνουν αἱ ἀμαρτίαι μου, καὶ ἄλλα ἡ ῥάχη μου δὲν σηκώνει.

— Τί σὲ λέγω ἐγὼ, καὶ τί με λέγεις σύ! ἐκράξεν ἡ Αὐγούστα. Ἐγὼ σοὶ εἶπα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔλθῃς νὰ μ' εἴπῃς εἰδήσιν, ὅταν ἐφθασεν ὁ σύζυγός μου, καθὼς σοὶ εἶχα παραγγεῖλει, ἀλλὰ δὲν ἦλθες.

— Ἐμποροῦσα, ἐγὼ, γραῖα γυναῖκα, νὰ φέρω τὴν εἰδήσιν τῆς κυρίας; Καὶ ποῦ ἤξευρα ἐγὼ πότε ἤθελε φθάσει τὸ πλοῖον! Καὶ ἔχω τόσην ζάλην, τόσην σκοτούραν εἰς τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡμέραν νύκτα ἡσυχίαν δὲν ἔχω...

— Ἀλλὰ πάλιν! ἐτρελλάθης, γραῖα Μανώ! κάμεις πῶς δὲν ἐννοεῖς!

— Δὲν ἐννοῶ ἐγὼ! καὶ με φθάνουν οἱ πειρασμοὶ ὁποῦ συντυχαίνω, καὶ τὰ βάσανα ὁποῦ τραβῶ.

— Δὲν ἤμπορούσες τοῦλάχιστον νὰ εἴπῃς εἰς τὸν σύζυγόν μου νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸν κοιτῶνά μου; Σοὶ εἶχον εἰπεῖ ρητῶς ὅτι οἰκνδῆποτε ὦραν καὶ ἂν ἐπανήρχετο, εἴτε ἔξυπνος ἤμην εἴτε ἐκοιμώμην, ἐπεθύμουν νὰ μάθω εὐθὺς τὴν ἀφίξίν του.

— Δὲν εἴξεύρω ἐγὼ τίποτε· καὶ ἔχω μεγάλην ταραχὴν καὶ φουρτούναν εἰς τὸ κεφάλι μου, καὶ ὁ Θεὸς νὰ με λυπηθῇ, διότι εἶμαι γραῖα γυναῖκα. Ἐχω καὶ τὸν πλευρίτην τὸν ἄνδρα μου, ὁποῦ δὲν ἀξίζει οὔτε δι' ἓνα πράσσον, καὶ τρώγει ἔτοιμα, καὶ ποτέ του δὲν σιεῖται ἀπὸ τὸν τόπον του. Χρειάζεται μοχλὸς διὰ νὰ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ τὸν τόπον του.

Ἡ Αὐγούστα ἐνόησεν ὅτι ματαίως ἐπέμενε νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς ταύτης. "Ὅθεν τὴν ἀπέπεμψε καὶ ἀπηλλάχθη αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

Τὴν ἐπομένην νύκτα ἡ Αὐγούστα κατήχησε τὸν σύζυγόν της, οὗτος δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἀποπέμψῃ τὴν ἐπιούσαν τὸν ξένον, μετὰ τῆς γαλέρας ἣν τῷ ἐδώρησεν.

Ὁ Σανούτος ὠσφράνθη τὸν ἀέρα πρὶν ἢ τῷ εἴπωσι τι καὶ μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ Μαύρου ἐπὶ τοῦ πλοίου.

— Ἐνόησες, Μιρχάν, ἐν πράγμα; τῷ εἶπε.